

De vorba cu studenții admiși în fruntea listei la Facultatea de Drept a Universității București | Maria Iris Manea, a noua admisa în 2020: Am aflat cu toții despre excesul de absolvenți la Drept și despre lipsa de joburi în domeniu. Studenții ar trebui să își urmeze instinctul și să nu se lase influențați de mituri sau de parerile celorlalți. Până la urma, important e ca drumul pe care îl urmezi să fie al tău, nu să fie cel mai comod

Maria Iris Manea a ales să dea admitere la Drept pentru că așa a simțit. Deși a luat în calcul și posibilitatea de a opta pentru Litere sau Filosofie, în sinea ei a știut foarte bine că Facultatea de Drept din cadrul Universității din București este varianta care i se potrivește cel mai bine. Având în vedere că în liceu a studiat în un profil real de Matematică – Informatică, a început să se pregătească pentru facultate încă din clasa a 11-a. A fost răsplătită la examen, atunci când a obținut 79 de puncte, fiind a noua admisa din generația care a participat la concursul din 2020.

„Am intrat cu 79 de puncte. Rezultatul nu mi s-a parut o reușită prea mare, pentru că știam că așa fi putut să fac mai bine. Totuși am rasuflat ușurata că totul s-a terminat cu bine și că, mai mult, aveam în punctajul acela un soi de validare a efortului pe care l-am depus în ultimii ani. Faptul că am intrat printre primii a generat un „boost” de încredere la început, în primele săptămâni, dar apoi am cunoscut oameni de la care am să învăț atâtea lucruri și am realizat că, de fapt, e doar un rezultat, o reușită a unui singur moment. Vor mai fi multe astfel de provocări”, ne-a declarat **Maria Iris**.

Tânara provine din Buzău, fiind absolventa a Colegiul Național Bogdan Petriceicu Hasdeu, un loc despre care spune că îi este foarte drag. Deja simte o puternică melancolie atunci când se gândește la acea perioadă. „Am avut imensul privilegiu să fiu un observator al molipsitoareii sete de cunoaștere pe care ne-au insuflat-o profesorii noștri și pe care noi, colegii, am răspândit-o unii altora. Noi am fost o clasă mai „pe de-andoaselea”, pentru că eram pe profil real și totuși majoritatea olimpicilor erau pe materii umaniste. Întâlnirea aceasta de pasiuni din toate domeniile a fost, totuși, benefică. Eram competitivi și curioși, unuia îi placea literatura, altuia matematica, era un adevărat buchet de talente. Era imposibil să vii la școală într-o zi și să nu înveți ceva nou”, își amintește **Maria Iris**.

Privind în urma la tot ceea ce i s-a întâmplat, studenta are și un sfat important pentru un tânăr care ia în calcul posibilitatea de a da admitere la Drept. „Știi că în fața unei alegeri așa de importante e aproape imposibil să nu te simți neputincios. Ai 18 ani și ai impresia că trebuie să decizi ce vei face tot restul vieții, dar nu e chiar așa. L-ai sfatui să ia în considerare că se va lavi de un domeniu complet nou și că asta poate să însemne fie un drum foarte frumos, fie un drum anevoios (fie ambele). Totodată l-ai încuraja să își urmeze instinctul și să nu se lase influențat de mituri sau de parerile celorlalți. Până la urma, important e că drumul pe care îl urmezi să fie al tău, nu să fie cel mai comod”, nuanțează interlocutoarea **BizLawyer**.

[Descopera oportunitățile de recrutare de pe LegiTeam! GRATUIT.](#)

Provocarile vieții de student

Perioada de liceu a pregătit-o pentru etapa următoare și i-a oferit posibilitatea de a face noi alegeri importante, dar odata cu începerea vieții de student au intervenit noi provocări peste care tânara a trebuit să învețe să treacă.

Cel mai mare „hop” a fost prima sesiune de examene despre care fusese avertizată că reprezintă o etapă cu totul nouă și nu se compara cu nimic din ceea ce s-a întâmplat pe parcursul liceului. „Pentru mine a început destul de bine, dar a continuat puțin mai greoi, cu rezultate medii, așa spune. Comparativ cu sesiunile în format fizic care vor urma, cred că prima a fost un exercițiu de pregătire, o mîmăre a sesiunilor viitoare care vor fi, cu siguranță, mult mai dificile”, menționează studenta.

Legat de viața de student, **Maria Iris** spune că nu a avut niciun fel de așteptări, astfel că nu a fost uimită de nimic din ceea ce i s-a întâmplat și nici nu a avut dezamăgiri. „Am încercat să iau totul tabula rasă, fără așteptări și visuri, dar acum vad o prapăstie mare între atunci și acum. Dacă la liceu ești împins de la spate din toate părțile, îți permiți să pierzi o zi, două, la facultate ești mai mult ca niciodată pe cont propriu. Trecerea de la o formă de învățământ la cealaltă generează un proces de maturizare care, fie că vrei sau nu, te învaluie. Recunosc că nu am apucat să stau decât două săptămâni departe de casa, deci nu am deloc o imagine formată asupra vieții de student independent. Mi se pare că cel mai greu este să găsești cazare în București, dacă excluzi opțiunea caminului. Prețurile sunt, de asemenea, puțin mai ridicate decât în restul orașelor, însă capitala noastră rămâne un loc necostisitor, comparativ cu restul capitalelor europene”, punctează tânara.

Citește pe In-house Legal Romania:

[→ Meet the Professionals | Din vorba în vorba cu Alex Potlog, Legal Director AbbVie pentru UK și Irlanda: Experiența mea în industria farmaceutică a însemnat colaborarea cu oameni extrem de inteligenți și talentați, pentru care prioritatea o reprezintă pacienții. Am văzut o industrie acționând proactiv la nivel global, demonstrând viziune și curaj, angajată la toate palierele societății și contribuind semnificativ la efortul colectiv de a depăși această situație dificilă](#)

În acest moment, **Maria Iris** este într-o continua cautare, astfel ca într-o zi este atrasă de o materie și afirmă cu fermitate că drumul acesta îl va urma toată viața, pentru că într-o altă zi să descopere alt traseu pe care i-ar plăcea să meargă. „Comparativ cu muntele de cunoștințe pe care le presupune domeniul acesta, eu mă simt mult prea mică momentan ca să pot planifica un master sau orice ține de viitorul de după licență. Cred că cel mai înțelept ar fi să aștept. Abia acum încep să discern niște plusuri și minusuri atât la avocatură, cât și la magistratură. De exemplu, una îți oferă libertate mai mare, cealaltă îți oferă stabilitate. Când voi alege între ele (sau orice altceva în afara acestora), voi avea ca reper toate lucrurile pe care le învăț acum, în speranța că peste câțiva ani o să știu mai limpede unde mi-e locul”, explică tânără.

Ceea ce tânără studentă știe cu siguranță în acest moment este că alegerea pe care a făcut-o a fost cea mai bună, având posibilitatea de a studia într-o facultate de top și de a interacționa cu o serie de profesori de la care are de învățat foarte multe.

„Chiar și din spatele unui ecran, la unele cursuri simt cum se lovesc doi oameni - unul care știe atât de puține, adică eu, cu unul care știe atât de multe, adică profesorul. Nu aș putea să îi numesc pe cei atât de onorabili din frică de a nu omite pe cineva, dar cu siguranță am privilegiul, chiar săptămânal, să ascult niște adevărate modele. Cel mai mult îmi place cursul de drept civil, care la început mi s-a părut și cel mai dificil. E solicitant și interactiv, ca un joc de șah; mai întâi înveți regulile și abia apoi începi să muți piesele. În general, cei mai mulți ne strângem acolo unde profesorul face digresiuni, unde ne mai povestește câte ceva din ce a pățit în ultima săptămână, unde ne avertizează că noi când vom ajunge juriști să nu facem x și y. Astfel de cursuri sunt cel de Drept Administrativ și cel de Drept Civil. O prelegere peste o prezentare PowerPoint care se recită cuvânt cu cuvânt nu va fi niciodată atractivă pentru studenți”, povestește **Maria Iris**.

Pandemia ne-a pus pe toți la grea încercare

Maria Iris a debutat în viața de student în plină pandemie. Tânără se declară fericită că am avut cu toții imensul noroc să trăim această problemă într-o perioadă a tehnologiei, care ne-a permis să ne continuăm, cumva, studiile și meseriile.

„Ar trebui să fim recunoscători pentru asta, însă, în același timp, trăim o realitate ciudată și această continuare a procesului de învățare este una artificială. Una e să îți asculți profesorul într-un amfiteatru prin care știi că au trecut atâtea personalități, să îți simți că e adevărat într-o sală de clasă, iar alta e să asculți o imagine vorbitoare pe ecranul tău, tu în papuci și pijamale. Procesul de învățare și-a pierdut din farmec, a devenit nefiresc, însă trebuie să ne consolăm cu faptul că nu a dispărut de tot. Am văzut recent un videoclip superb în care Andrew Solomon zicea că prea des depresia este secretul familiei. Pentru anii noștri de viață, nu a fost nimic nou care să ne pună la încercare sănătatea mentală mai vulgar ca aceasta. Din păcate, încă nu ne-am deschis suficient de mult, căci încă nu putem vorbi lejer despre greutățile care ne apăsă, despre solitudine, anxietate, angoase, despre mersul la psihoterapie. În jur alăturat examenelor de la facultate se poate contopi într-un binom foarte agresiv, în special pentru noi. Așadar, sunt câteva lecții importante pe care ni le-a oferit perioada aceasta de izolare și cred că cea mai importantă dintre toate este că suntem oameni, ființe sociale, și pur și simplu nu putem trăi unii fără alții”, precizează studenta intervievată de **BizLawyer**.

Maria Iris marturisește faptul că vremurile acestea grele pe care le traversează întreaga omenire i-au oferit posibilitatea de a se bucura de sumedenie de lucruri. A descoperit cât de prețios e timpul alături de oamenii apropiați, cât de repede te poți dezechilibra dacă ești singur, cât de nocivă e lipsa de educație pentru o țară. „În special în martie 2020, când nu înțelegea nimeni ce se întâmplă și eu de frică generală am realizat cât de predispus e omul la a-și da cu parerea. Toți au o opinie, dar foarte puțini știu. Fără să realizeze valoarea acestor lucruri, aș fi fost mult mai săracă”, punctează tânără.

Studiul în străinătate, următoarea etapă

Printre planurile sale de viitor se remarcă și dorința de a studia în străinătate. **Maria Iris** spune că, încă din perioada liceului, și-a dorit să învețe macar un an în afara țării, iar acum, din postura de student, se va informa și va analiza toate oportunitățile de acest gen care i se oferă, luând în calcul posibilitatea accesării unei burse după licență.

Referindu-se la sistemul de învățământ de la noi, tânara este de părere că se impune o abordare a excesului de materie. „Aceași problemă e și la liceu, dar la facultate e la o scară mult mai mare. Problema cu atât de multe materii și, în interiorul materiilor, cu atât de multe subiecte abordate, este aceea că în încercarea de a le cuprinde pe toate, riști să nu mai rămâi cu nimic”, nuanțează studenta.

În ceea ce privește facultatea pe care o urmează, **Maria Iris** consideră că cel mai mare plus este comunitatea - atât catedra prin prestigiul său, cât și studenții și toate asociațiile lor (ELSA, ASD etc.).

„Am aflat cu toții despre excesul de absolvenți la Drept și despre lipsa de joburi în domeniu, nu mai e o noutate de mult. Eu mă țin tare de o idee, totuși – dacă vrei, poți. Poate că mă ghidează inocența și naivitatea unui om de anul I, dar nu vad cum un student care muncește și care e înzestrat ar putea să rămână șomer. Cred că ajută foarte mult și asociațiile studențești, pentru că acolo faci networking, cunoști oameni din domeniu, te remarci. De aceea încurajez orice student, nu doar pe cei de la Drept, să nu se axeze doar pe materiile predate și să se implice în cât mai multe proiecte”, a conchis **Maria Iris Manea**.

[Intra pe LadyLawyer.ro și afla mai multe despre activitatea, preocupările și proiectele doamnelor avocat din cele mai importante firme de pe piața locală](#)